

Bilag 1.

Spørgsmål fra udvalget og indenrigsministerens svar.

Spørgsmål 1:

Hvordan ønsker ministeren den danske oplysningskampagne gennemført?

Svar:

I lighed med den i 1972 gennemførte oplysningskampagne angående svangerskabsforebyggende metoder m. v. er det tanken at gennemføre oplysningskampagnen vedrørende bekæmpelse af kønssygdomme med bistand af „Komiteen for Sundhedsoplysning“.

Som det fremgår af redegørelsen af 6. december 1972 (se underbilag til spørgsmål 1), går komiteens planer i korthed ud på, at der i forsommeren 1973 udsendes en instruktiv pjece foreløbig i 150.000 eksemplarer, ledsaget af en samtidig plakatkampagne.

Endvidere har komiteen foreslået, at der gennem Statens Filmcentral produceres og distribueres en ny film om kønssygdomsfaren. De samlede udgifter ved den foreslåede kampagne er anslået til ca. 240.000 kr.

Indenrigsministeriet har til oplysningskampagner vedrørende bekæmpelse af kønssygdomme optaget et beløb på 200.000 kr. på forslaget til finanslov for 1973-74, og det er tanken i første række at anvende dette beløb til udsendelse af den foreslåede pjece og plakat.

I det omfang der herudover kan skaffes bevillingsmæssig dækning, agter indenrigsministeriet at gå videre med forslaget om produktion af en oplysende film, ligesom man — sideløbende med udsendelsen af de nævnte pjecer og plakater — agter at søge bistand fra komiteen for sundhedsoplysning til gennemførelse af en bredere informationsvirksomhed gennem presse, radio og tv.

Indenrigsministeriet er indstillet på i fornødent omfang at søge bevillingsmæssig tilslutning til gennemførelse af jævnlige til-

bagevendende oplysningskampagner på området og har foreløbig afsat yderligere 200.000 kr. til formålet inden for indenrigsministeriets samlede bevillingsrammer for hvert af budgetoverslagsårene 1974-75—1976-77.

Spørgsmål 2:

Hvorledes stiller ministeren sig til en ændring af lovforslagets § 2, hvorefter der også gives ret til vederlagsfri undersøgelse og behandling for kønssygdom hos *andre læger* end de dertil udpegede?

Svar:

Når det i lovforslagets § 2 er bestemt, at vederlagsfri undersøgelse og behandling for kønssygdom alene kan fås hos særligt udpegede læger og lægelige institutioner, skyldes det ønsket om at kanalisere kønssygdomsbekæmpelsen over på et mindre antal læger, som er specielt motiverede for opgaven og indstillet på at opfylde de specielle krav om medvirken i forbindelse med smitteopsporingen.

En del, formentligt ca. 10 pct. af behandlingen for kønssygdomme, foregår i øjeblikket hos alment praktiserende læger. Sådanne behandlinger finansieres efter reglerne i lov om offentlig sygesikring.

Det er imidlertid indenrigsministeriets og sundhedsstyrelsens opfattelse, at hensynet til at opnå den mest effektive smitteopsporing gør det ønskeligt, at der fortsat findes et mindre antal læger og lægelige institutioner, hvor behandlingen uanset bopæl og indtægtsforhold er vederlagsfri, og hvor den væsentligste del af kønssygdomsbehandlingen, herunder smitteopsporingen, koncentrerer. Hertil vil i øvrigt den alment praktiserende læge uden at påføre patienten økonomisk belastning kunne anvise kønssygdoms-